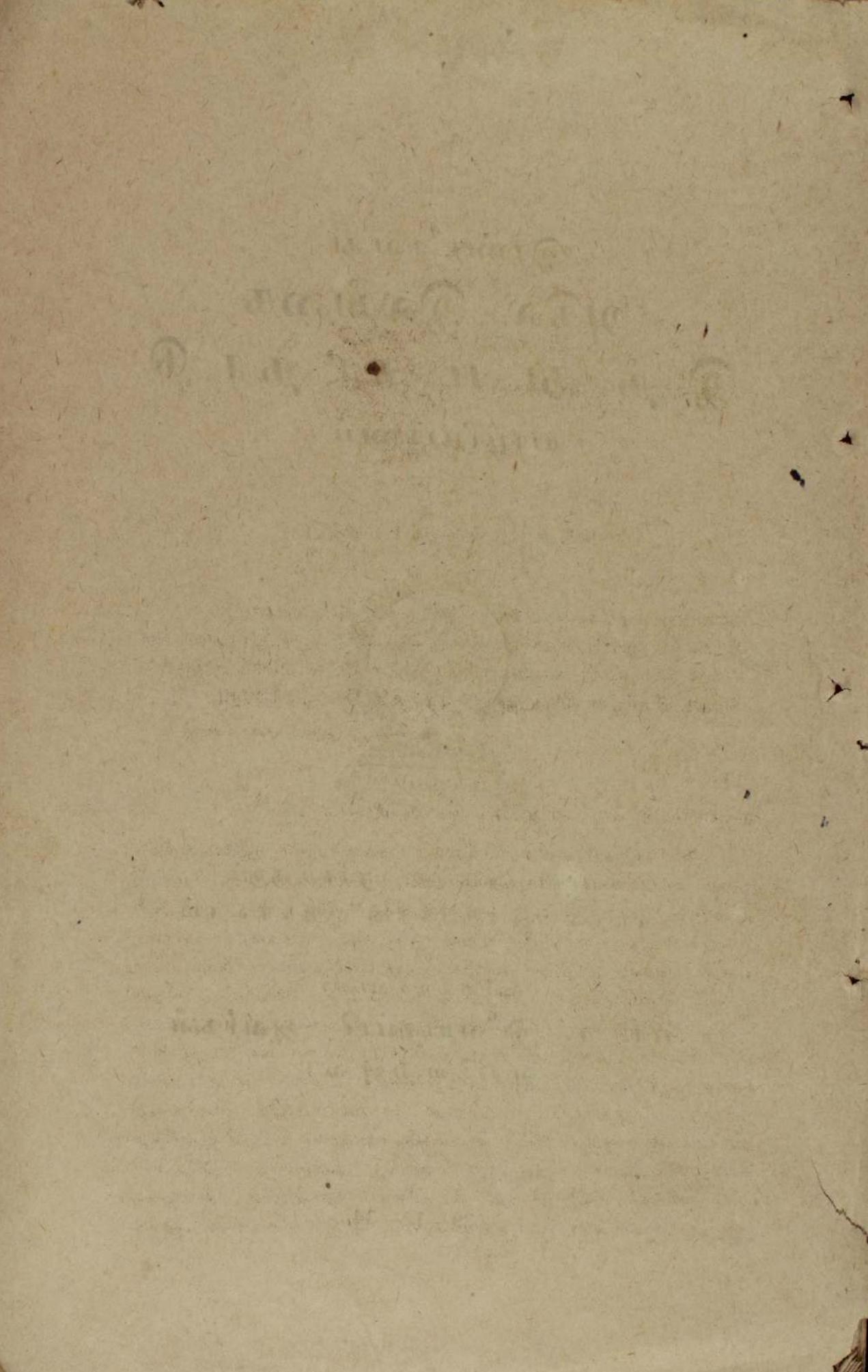

சிவமயம்.

இரண்டாவது
 அகில இலங்கை
 ப் ந் து ம கா நா ப்
 யாழ்ப்பாணம்

உயர்தர நீதிமன்ற வழக்கறிஞரும்
 ஆங்கில “இந்துசாதன” ஆசிரியரும்
 ஆகிய
 சௌவத்திருவாளர்
 மா. ச. இளையதம்பி அவர்கள்
 வரவேவற்பு கை

ஈ

சிவமயம்.

இரண்டாவது
அகில இலங்கை இந்து மகாநாடு
 யாழ்ப்பாணம்

வரவேற்புரை

காக முறவு கலந்துண்ணக் கண்ணார்! அகண்டா காரசிவ
 போக மெனும்பே ரின்பவேள்ளாம் போங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய்
 ஏக வூருவாய்க் கீடக்குத்தையோ! இன்புற் றிடாா மினியேதேத்
 தேகாம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேர வாரும்! சேகத்தேரே!!

—ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகள்

சைவசமயச் செல்வர்களே, செல்விகளே,

நம் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவசமயம் இக்காலத்தில்
 ஏனைய சமயக் கிளர்ச்சிகளுக்கிடையில், திகழ்ந்தோங்கல் வேண்டு
 மென்றும், தாம் பெற்ற சுத்தாத்துவித இன்பத்தைப் பிறரும்
 பெற்று உய்தல்வேண்டுமென்றுங் கொண்ட பேரவாக் காரண
 மாகவே தென் இந்தியத் தமிழ்நாட்டில் கல்விபறிவாற் சிறந்துள்ள
 சைவப் பெரியோர்கள் ஒன்றுகூடி முதன்முதல் 1905-ம் ஆண்டில்
 சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தை நிறுவி, இவ்வாண்டுத் திருவதிகை
 யில் 29-வது ஆண்டு நிறைவிழாவை நடத்தினார்களென்பது, எங்
 களால் அறியப்பட்டு, அவ் அரிய செயல் மிகவும் பாராட்டப்படு
 கின்றது. அத்தகைய சமாஜங்கள் சைவசமயத்திற் பிறந்தாரை
 அச்சமயத்திற் குரிப பக்திநூன்தால்களை நன்கனங் கற்றுத் தெளிந்து
 சிவாதுபவம்பெறாச் செய்யலாகு மென்பது கிண்ணம். இஃதன்றி
 யும், தனித்தனியே இருந்து கடவுளைத் தோத்திரஞ் செய்பவர்
 களும், கடவுட்காட்சி யுள்ளவர்களும், ஒரு சமாஜத்தில் ஒருங்

குடன் சேர்ந்து ஒருவரோ டொருவர் அளவளாவி பகிழ்ந்து சமய ஆராய்ச்சி செய்வது, உண்மையில், ஒரு சமயத் திருவிழாவும் சமய எழுச்சியுமாகும். மேலும், சிவனடியார் திருக்கூட்டங்களில் வேறு பலருஞ் சேர்வதால் அவர்தம் மும்லத் தடிப்புக்கள் அகன்று, உள்ளங் தூயராவ ரென்பதும் சிவஞானிகள்தம் அதுபவமாகும். மற்றும் ஒன்று: அத்தகைய மகாநாடுகளால் தமிழ்மக்களுக்குத் தமிழறவும் வளரும்; தனிமாண்புடைய தமிழ்மொழியும் இக்காலத்திற் கேற்பப் பெருக்கமுற்று விளங்கும்.

இனி, யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்களாகிய எங்களுக்கும், தென் இந்தியத் தமிழ்மக்களுக்கும் இடையில் நெருங்கிய நேசத்தையும் அன்பையும் வளர்ப்பதற்கும் சைவமகாநாடுகள் காரணங்களாகின்றன. எங்கள் முன்னேர்கள் இந்தியாவிலிருந்து இவ் இலங்கையிற் போந்து சூடியேற்யகாலங் தொடங்கி இதுகாறும் எங்கள் தாய்நாடாகிய இந்தியா எங்களால் சிற்றும் மறக்கப்பட்டில்லது. ஆபத்துக்காலங்களில் நாங்கள் இந்தியாவினையே எதிர்பார்க்கின்றோம். அவ் இந்தியத் தாயும் தனுது பேரன்பை எங்கள்பால் காட்டிவராவிற்கின்றன.

ஹல்லாந்தர், இலங்கையைக் கைப்பற்றி யாழ்ப்பாணத்தில் எங்கள் சைவசமய ஆசாரங்களுக்குக் கொடுமையான இடையூறுகள் பல செய்தபோது, இந்நாட்டினராகிய ஸ்ரீஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள் ஆற்றிருந்துக் கவலைக் குட்பட்டு, இதனை விடுத்து எங்கள் தாய்நாட்டினுக்குச் சென்று, சம்ல்லிருத மொழியிலும் நன்கு பயின்று, திருவண்ணாமலைச் சைவ ஆதீனத்தைச் சார்ந்து, சிதம் பரத்தில் வீற்றிருந்து, ஸ்ரீ மெய்கண்டநாதர் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதம் என்பதன் வழிநாலாக ஸ்ரீ அருணங்திசிவாசாரியரால் இயற்றியருளப்பெற்றதும்,

“பார்விந்த நூலேல்லாம் பாந்தநியச் சிந்திநீஸ்
ஸ்ரீவிநுத்தப் பாதி போதுஸ்”

என்று ‘சிவபோகசார’ நூலாசிரியராலும்,

“பாதிவிநுத் தத்தாலிப் பார்விநுத்த மாகவுன்னம
சாந்தார் போன்னடியச் சாந்தாள் எந்தாளோ”

என்று ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளாலும் வியந்து பாராட்டப்பெற்றது மாகிய சிவஞானசித்தியார் என்னும் நூலிலுக்கு உரை ஒன்று

வகுத்தும், ஞானப்பிரகாசம் என்று வழங்கப்பெறும் குளம் ஒன்று எடுத்துக் கட்டியுஞ் சிறப்புற்றுச் சிவாநந்தப் பெரும்பேறு அடைக் தார்கள்: அதன்பின்னர், இங்குத் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியும், சைவ சமயப் பொலிவும் பல காரணங்களால் குன்றியிருந்த காலத்தில், ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுபுகநாவலர் அவர்கள் தோன்றிப் பழைய சில நால் களையும் உரைகளையுங் திருத்தமுறைப் பதிப்பித்தும், புதியனவாகிய நால்களையும் உரைகளையும் எழுதியும், தம் நாவன்மையால் பிரசங்கங்கள் புரிந்தும் தமிழ்க் கல்வியை வளர்த்து, சைவசமயத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். அவர்கள் இவ்வுலகசுக்கத்தைச் சற்றும் விரும்பாதவர்களாய், இங்கும் தென் இந்தியநாட்டிலுஞ் செய்த அரும் பெருங் தொண்டுகளை நாங்கள் என்றும் கிணைந்து, அவர்களிடத்து நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாய் இருக்கின்றோம். நாவலர் அவர்களுக்கு முன்னும் பின்னும் இங்கிருந்த தமிழ்ப் புலவர்களும், சைவசமய அறிஞர்களும் இந்நாட்டிற்கும் தென்இந்தியத் தமிழ்நாட்டிற்கும் உள்ள தெர்டர்ஸை மங்காமல் விலைப்படுத்தி வந்தார்கள். சைவங்ஸ்மக்களே, இப்போதும் அத்தொடர்ஸைப் பழைய முறையில் நனிமிகப் பாதுகாத்துவாராநிற்கின்ற தமிழ்றவு மிக்க சைவப் பெரியோர்களுள் மிகக் முதலமையெய்தியுள்ள ஸ்ரீமான் த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் தலையாயார் ஆவார்கள் என்பதை மிகக் மிகுஷ்சியோடே மொழிவேஞ்சின்றேன்.

இப்பொழுதைக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டிற்கு முன்னே சிதம் பாத்தில் கூடிய சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்திற்கு எங்கள் தலைவராகியும் கொடைவள்ளாலகியும் விளங்கிக் காலஞ்சென்ற ஸேர். இராமநாதன் அவர்கள் தலைமைவகித்தார்கள்; அதன்பின்பு, திரு சிராப்பள்ளியிலும் சென்னையிலும் நடைபெற்ற சமாஜகூட்டங்களுக்குக் காலஞ்சென்ற ஸேர். கணக்கைப் பொர்களும், முதலியார் திரு. சபாரத்தினம் அவர்களும் முறையே தலைமையற்கச் சென்றார்கள். சிவசைலத்தைத் தாம் வசித்தற்குரிய இடமாகக் கொண்டு, சிவ பூசாதூரந்தராய் உள்ள திரு. த. பொன்னம்பலம்பிள்ளை அவர்களும் காஞ்சிபுரத்தில் நடந்தேற்ய சமாஜத்தில் தலைவராய் இருக்கார்கள். அவர்கள் தம் தொண்டுகளெல்லாம் எமது தாய்நாட்டிற்குப் போதாவென்று உயர்திரு சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களும் அண்ணூமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வாயிலாக நம் தமிழ்மொழி யின் வளர்ச்சிக்கருதி முயன்றதோடு, ஆங்காங்கு இன்பரசம் செற்றுத் தமிழுடைய சொற்பொழிவுகளால் எம்முடைய சுகோதா

சகோதரிகளை மகிழ்வித்தார்கள். தென்னிந்தியத் தமிழ்நாட்டினில் சைவசமயத்தை நாட்டுவதில் மிக்க ஊக்கமுடையவர்களாய் இருங்க திருவாவடுதுறை ஆதினவித்துவான் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சபாபதிநாவலர், திரு. நா. கதிர்வேற்பிள்ளை, திரு. சுவாமிநாதபண்டிதர் முதலானவர்களை யும் இத்தருணத்தில் நினைவுகூர்கின்றோம். இங்ஙனமெல்லா மாகவே, நாங்கள் எங்கள் தாய்நாட்டை ஒருபோதும் மறந்தவர்கள் அல் லோம் என்பது இனிது அறியப்படும். அவும் இந்தியத்தாயும் எங்களை மறந்தவள் அல்லன். இந்தியப் பெரியோர்களும்—தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம் வல்லாரும், சைவசித்தாந்தநால் ஆராய்ந்தாரும், அரசியல்நெறிப்பட்டாரும்—அவ்வப்போது இவண் போந்து, தங்கள் பலதுறைக் கல்வித் திறமைகளால் பெருஞ் சொற்பொழிவுகள் செய்து எங்களுக்குப் பொற்புறு பற்பல பொருள்களை எடுத்துப் புகட்டி ஆசிக்கறிச் செல்கின்றார்கள். சென்ற ஆண்டின் அகில இலங்கை இந்து மகாநாட்டில் ‘சேக்கிழார்’ நூலாசிரியராகிய சைவத் திருவாளர் சி. கெ. சுப்பிரமணியமுதலியார் அவர்கள் தலைமைழுண்டு எங்களையெல்லாம் சிவபக்திவெள்ளத்தில் மூழ்கித் தினோத்திடச் செய்தார்கள்.

இவ்வாண்டு, இம்மகாநாட்டுக் காரியதிருவாகசபையார் வேண்டு கோட்கு அண்புடன் இணக்கி எங்கள் மத்தியில் போந்திருப்பவர்கள் சைவத்திருவாளர் ம. பாலசுப்பிரமணியமுதலியார் அவர்கள், பி. ஏ., பி. எல்., ஆவார்கள். இவர்கள் சைவ சித்தாந்த மகா சமா ஜத்தின் பொதுக் காரியதரிசியராகவும், அதன் அங்கமாகிய “சித்தாந்தம்” என்னும் திங்கள் வெளியீட்டின் ஆசிரியராகவும் இருந்து, தம் இருமொழிக் கல்விச்செல்வத்தால் எங்கள் சமயமாம் சைவ சித்தாந்த சமயத்தைப் பரிபாலிப்பதில் மிக்க ஊக்கமுடையவர்கள். மேலும், இவர்கள் நம் சைவசித்தாந்த உண்மைகளை இக்காலமுறையிலும் நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்தவர்கள். இன்ன தன்மைகள் வாய்ந்த இவர்களும், ‘திருக்குறள் விளக்க’ ஆசிரியர் சைவத்திருவாளர் சி. குப்புசாமி முதலியார் அவர்களும், மற்றைய கனவான்களும் இம்மகாநாட்டினுக்குப் போதா நாங்கள் பெற்ற பாக்கியமே பாக்கியம்!

சைவத்திருவாளராகிய பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் இம்மகாநாட்டில் தலைமைழுண்டு, இதனை நன்கு நடைபெறச் செய்தற்காம் கல்வி அறிவு ஆற்றல் உடையவர்களாகவின், இவர்களை

இப்பேரவைக்குத் தலைமை ஏற்றுக் கொண்டு, இதன் நிகழ்ச்சிகளை நடைபெறச் செய்யுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

இனி, சபையோர்களே, எங்கள் சமய வளர்ச்சிக்காக நாங்கள் செய்யவேண்டியவைகளைப்பற்றி யான் ஈண்டுச் சிறிது தெரிவிப்பது பொருத்தமாகுமென்று கருதுகின்றேன்.

1. எங்கள் யாழிப்பாண நாடானது நீர்வளம் நிலவளம் என்றனவற்றால் சிறப்புற்றலதேனும், சமய உணர்ச்சியும் கடவுள் பக்தியும் மிகுந்ததாகும். ஆகவே, நாங்கள் சமயவளர்ச்சியைப் புறக் கண்டது, வேறுகாரியங்களில் பெரிதுங் கருத்துடையவர்களாய் இருப்போமானால் எங்கள் பெருமை வரவரக் குன்றிப்போகலாகும். இக்காலம் அந்தியமொழிக்கல்வியும், அந்திய நாகரிகமும் மிகுந்திருக்குங் காலமாதலில், நம் சைவமக்களுள் பலர் அவ் அந்தியமொழிக் கல்வியிலூல் எப்தவேண்டிய நல்லறவினையும், அந்நாகரிகத்திலூல் பெறலாகும் நற்பயணியுங்கேடி மேன்மையடையமாட்டாது, அவைகளில் விலக்குகளாகியுள்ள கசடுகளையே பற்றிக்கொண்டு, தாங்கள் காண்பதே காட்சி கொண்டதே கோலமென்று நினைந்து கீழ்மையடைகின்றார்கள். ஆகவின், நாம் நம் சமயாசாரங்களுள் நல்லன வற்றைச் சிறிதுங்கைவிடாது தழுவினின்று, முன்னே குறிப்புடப் பெற்ற நம்சகோதர்களையும் நம்வழிப்படுத்துவது நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளில் ஒன்றாகும். நமது சித்த சுத்திக்குச் சாதநமாகவள்ள தெய்வ வணக்கத்தை நாம் கழலவிடாதிருத்தல் வேண்டும்; சைவசமய நூல்களைக் கற்றுத்தேர்ந்த அறிவுடைப் பெரியோர்கள் இந்த நற்சமயம் எக்காரணம் பற்றியும் மழுங்கப்போகாதவாறு விழிப்புடன் முயல்வேண்டும்.

சைவசமயத்திற் பிறந்துள்ளார் பலர், தம் சமயத்தில் கடவுளைப் பற்றியும், உயிரைப்பற்றியும், உலகத்தைப்பற்றியும், இவற்றின் தொடர்பைப்பற்றியும், உயிர்கள் அடையுங் துன்பங்களுக்குக் காரணங்களைப்பற்றியும், அத்துன்பங்களிலிருந்து விடுதலையடைதற்குரிய வழிகளைப்பற்றியும் விளக்கப்பட்டுள்ளவைகளை அறியாதவர்களாயும், அறியவும் முயலாதவர்களாயும் தம்வாழுக்கையை வாளா கழிக்கின்றனர். இது மிகவும் இரங்கற்பாலதாகும். சைவசமயிகளாவார், தோத்திரங்கள் என வகுக்கப்பட்டுள்ள தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா முதலான நூல்களைப் படித்தலோடு, பதி பச பாசம்

என்ற கூறப்படும் கடவுள், உயிர், உலகம் என்னும் இம்முப் பொருள்களின் இலக்கணங்களை முறையாக எடுத்து அறிவிக்கும் சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம் முதலான ஞானநால்களையுங் கற்றுங் கேட்டுஞ் சிந்தித்துங் தெளிந்து நிட்டை கூடிச் சிவானுபவம் பெறல்வேண்டும். “ஞானமலது கதிகூடுமோ” என்றெழுந்த ஸ்ரீதாயுமான் அடிகள் திருவாக்கையும் உற்றுநோக்குங்கள். சமயத்துவஞானம் மக்களை விளங்கினங்களினின்று பிரித்துத் தெய்வங்களாக்குஞ் திறத்தாகும்.

அளப்பருஞ் சிறப்பினதாகிய நம் சைவசமயம் இங்காளில் இந்தியாவில் ஆழமாக ஆராயப்படுவதாகின்றது. தத்துவ நால்கள் ஆராய்ச்சிமுறையில் படிக்கப்படுவதால் அறிவுபெருகித் தெளிவடையும். அதனால், அரிய ஆராய்ச்சித்திறம்வாய்ந்த சமயநால்களும் நம்மவர்களால் பயிலப்படுதல்வேண்டும்.

பள்ளிக்கூடங்களிலும் கலாசாலைகளிலும் சைவசமயக்கல்வி கற்பிக்கப்படுவதற்குக் தக்க ஆசிரியர்களைத் தெரிந்து நியமித்தல் வேண்டும். சைவசித்தாந்த உண்மைகள், கலாசாலை மாணவர்களுக்கு மேற்றிசையில் அவ்வப்போது செய்யப்படும் அறிவியல் நால் (Science) ஆராய்ச்சி முடிகுகளோடு ஒப்பிடப்பட்டு, இரண்டுக்கும் உள்ள உற்றுமையானது செவ்வனம் விளக்கப்படுகல் வேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்யின், உயர்வகுப்பு மாணவர் சைவ சித்தாந்தத்தை இங்காள் அறிவொளியால் நன்கு அறிந்து சைவப் பற்றுடையவராவர்.

நம் பிள்ளைகளுக்குத் தக்காரால் சமயபோதனைகள் செய்யப்படு னும், அவர்கள் வாழ்க்கையானது சமயவாழ்க்கையாக இல்லாமற் போமாயின், அச்சமயக்கல்வியால் யாது பயன்? அதனால், சமயக் கல்வியுடன் சமய சாதனமாகிய சிவதீசையும் இன்றியமையாத தாகக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். எச்சமயத்திலும் தீசைத் தீர்மானம் ஒன்று ஒவ்வொருவகையில் உண்டு. எனவே, சைவதீசைகள் பலவற்றின் ஞானரகசியப் பொருள்களை நன்கற்றுத் தீர்மானியாக்கொண்டு சிறுபிள்ளைகளுக்குச் சைவசமயப் பிரவேசக்கிரியை சொல்கிய சைவதீசையைச் செய்வித்துச் சைவசமயாசாரங்களை அனுட்டிப்பித்தல் சைவத்தீவர்கள்தம் முதன்மையான கடமை யாம்.

நமது சைவசித்தாந்தப் பார்வையின்படி, ஆன்மாக்களை ஆணவமலம் (Connate impurity) என்னும் அழுக்கு ஒன்று அநாதிதொட்டுச் செம்பிற் பொருந்திய களிம்பு போல முடிக்கொண்டு இருக்கின்றது. அது நல்லனவற்றைக் கற் கவும், கேட்கவும், காணவும், சொல்லவும், செய்யவும் விடாது; ஆனாலும், அம்மலம் தீயனவற்றைக் கற்கவும், கேட்கவும், காணவும், சொல்லவும், செய்யவும் தூண்டுவதாகும். அது பேர் இருளாய் இன்று, ஆன்மாவாகிய தன்னையும் சிவத்தையும் அறிய வொட்டாது மறைத்து அஞ்சானத்தையே விளைப்பதாகும். எனக்கிணிய சிவநேசச் செல்வர்களே, செல்விகளே, நீங்கள் சிவஞான போதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம் முதலான நூல்களைப் படிப்பீர்களேல், அவ் ஆணவமலத்தின் இப்பல்புகளை இன்னும் விரிவாகவும் செவ்வையாகவும் அறிந்துகொள்வீர்கள். ஆணவமல இருளானது இத்துணைக்கேடுகளை ஆன்மாக்களுக்குச் செய்வதனுண்டே “பொல்லாத ஆணவம்” என்று ஸ்ரீ அருணங்திசிவாசாரியரும், “பாழ்த்த ஆணவம்” என்று ஸ்ரீ தாயுமான சவாமிகளும் கூறுவாராயினார்கள் என்று அற்க. ஸ்ரீ தாயுமானப் பெரியார் அவ் ஆணவக் கலப்பால் ஆன்மாக்கள் படுந்துன்பத்தைக் கண்டே,

“ஆணவத்தோ டத்துவித மாஸபதி மேத்தானத்
தானுவினே டத்துவிதஞ் சாநா ளேந்தோளோ”

அஃதாவது, ஆணவமலத்துடன் அத்துவிதமாகக் கலந்துள்ளமை போல, மெய்ஞ்சானச் சிவத்துடன் அத்துவிதமாகக் கலந்து இன்புறுவது எந்த நாளோ? என்று கூறியவாற்றானுங் தெளிக.

சைவதீசைஷயானது ஆன்மாக்களின் பெருங்கேடுகளுக்கு மூல காரணமாகவுள்ள ஆணவமல அழுக்கைக் கழுவி, ஞானத்தைக் கொடுத்து, சிவத்தன்மையை வெளிப்படச் செய்யும் பெற்றிய தாகும். தீசைஷப்பேற்றினால் இத்தகைய பலன் உண்டு. இது மனோதத்துவ சாத்திரப்பவிற்சியடையாரால் நன்றே அறியப் படும். கிரியா தீசைஷபாயினும், அல்லது ஞான தீசைஷயாயினும், அதனைச் செய்யுங் குருவின் தன்மையும், அதனைச் செய்யும் முறையும், அது தன்னைப்பெறும் சிடன் பக்குவழும், அவ் இருவர்தம் பாவனை களும் தம்முள் ஒத்தனவாக இருத்தல்வேண்டும். தீசைஷகள் பல வற்றைப்பற்றிச் சிவாகமங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருப்பினும்,

சைவசமயநேறி, தத்துவப்பிரகாசம், சிவஞானபோத பாதியம் என்னும் தமிழ்நூல்களால் அவைகளைச் சுருக்கத்தில் அறியலாம். இத்துணையுங் கூறியவாற்றுல் சைவர்களுள் வயதிற் சிறியார் பெரியார், ஆண்பாலார் பெண்பாலார் என்ற எவர்க்கும் தீக்ஷபாகிய சமய சாதநம் முக்கியமானதென்பதை நான் வற்புறுத்தலாகின்றேன்.

2. இக்காலத்திய உலக நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு எங்களுடைய ஆசாரங்களுள் சிலவற்றை நாங்கள் திருத்தஞ் செய்து கொள்வதும் அவசியமானதாகும். மக்கள் ஒழுக்கவழக்கங்கள் சில, காலங்கள் தோறும் மாறுதல் அடைவது உலகத்தில் உள்ள பல தேச சரித்திரங்கள் படித்தறிந்தவர்களால் நன்றாக அறியப்படும். ஆகவே, ஒரோவொருகாலத்தில் ஒரொருகாரணம் பற்றி நம் ஜன சமுதாயத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள ஆசாரக்கட்டுப்பாடுகள் சில இக்காலத்தில் விசாலமான மனத்துடன் மாற்றப்படல்வேண்டும், இல்லையேல் நந்தம் நாட்டுக்கு நலம் உண்டாகாது.

“எவ்வழிநு மென்னுயிர்போ லேண்ணி யிரங்கவுடின்
ஶேய்வ வநுட்கநுணை செய்யாய்! பாபாமே”
என்றும்,

“எவ்வழிநுந் தன்னுயிர்போ லேண்ணுந் தபோதனீகள்
சேவவறிவை நாடுமிகச் சிந்தைவைப்ப தேந்தானோ”

என்றும் வேதாந்த சித்தாந்த சமரச ஞானசிரேட்ட குருமணியாகிய ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளே கடவுளை நோக்கி விண்ணப்பஞ் செய்திட்டமையினால், எல்லா உயிர்களையும் தம் உயிர்போல எண்ண வேண்டுமென்பது எங்கள் சித்தாந்த சைவசமயத்தின் தலைப்பட்ட கொள்கையாதல் தெற்றெனத் தெளியப்படுமான்றே? இங்து இவ்வாறு இருக்க, இங்குள்ள சைவர்களுள் ஒருபாலார், சுருங்கிய மனத்தினராகி, தாழ்ந்த சாதியார் என்று சொல்லப்படுவர்தம் வாழ்க்கையில் ஒருவகையான உரிமையுங் கொடுக்கப்படாதென்றும், சைவசமய வளர்ச்சிக்கென அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சாதநங்களில் பிரவேசித்தற்கு அவர் அருகால்லரென்றும், அவ்விரிமைகள் கொடுப்பது தம் ஆசாரத்திற்குப் பழுதுசெய்வதாகுமென்றும், அச் சாதியாரைக் கடிந்து ஒதுக்கிவிடுவதால், அவர்கள் படுங் துன்பங்களையும், அத்துன்பங்களால் விலையுங் குழப்பங்களையும் அம்மும்! என்னவென்று சொல்லுவேன்! அவைகளை நம்முடைய அச்சைவ சகோதரர்கள் கவனிக்காமலும், அவர்களிடத்தில் கருணை

செய்யாமலும் இருப்பது விரிந்த கொள்கையினையுடைய நந்தம் சைவசமயத்திற்கு ஒர் இழுக்காகும். அவர்களுக்குரிய சுதந்திரங்களைக் கொடுத்து, அவர்களை மேல்நிலைக்குக் கொண்டுவராமல், தம் நலங் கருதி அவர்களைத் தாழ்ந்த நிலைமையின்கண்ணேயே கட்டுப் படுத்தி வைத்துப் பார்ப்பதில் மகிழ்ச்சிகொள்ளும் அவ் ஒருசார் சைவர்கள் அச்சாதியார் அளவில் மிகப் பெரும் பாதகஞ்செய்பவராகின்றார்கள். பரந்த கொள்கையுடைய சைவர்கள் இதனைத் தம் நினைவில் வைத்துக்கொள்வார்களாக.

ஆ! பாருங்கள். அத்தாழ்ந்த சாதியார்கள் சைவசமயத்தினால் செய்யப்படுக் கட்டுப்பாடுகளையும், கொடுமைகளையும் பொறுக்க மாட்டாமல், அங்கியசமயஞ் சார்ந்தவுடன், தாங்கள் வளம்பட வேண்டுமென்று எண்ணியமைபோலவே நல்ல ஆடை அணிகலங்கள் தரித்தவர்களாய்த் தம் வாழ்க்கை யின்பத்தை நுகர்கின்றார்கள். இக்காரணங்களால் நம் சைவசமயத்தில் பிறந்த அவர்களைப் புறச்சமயத்தவர்களாக்கி, நம் சமயத்திற்குக் கேடுபுரிபவராகின் ரேம். இது நம்மை முடிக்கொண்டுள்ள பொல்லாத ஆணவமலச் செய்கையேயாகும்.

சாதிவேற்றுமையென்னுங் தீமையானது, அன்புநெறி அருள் நெறி எனப்படும் நம் சைவசமயத்திற்கு முற்றலும் மாறுபட்ட தாகும்; சைவம் சாதி குலம் பிறப்பென்னுங் தடுமாற்றங்களைத் தவிர்ப்பதாகும்; ‘சேரவாரும் சகத்தீரே’ என்று ஸ்ரீ தாயுமான அடிகளார் திருவாய்மலர்ந்தருளினமைபோல, எல்லாரையும் அறைக்கலி, ஆட்கொண்டருளுவதே நமது சைவத்தின் சிறப்பாகும். ஆகவே, சைவரில் அவ் ஒரு சாரார் தம்மனத்தை விரிவுடையதாக்கி, தாழ்ந்த சாதியார்க்கு விதிக்கப்பட்டிருக்குங் கொடிய கட்டுப்பாட்டைத் தவிர்த்து, அவர்களைத் திருத்தஞ்செய்து, அவர்களுக்கும் உலகக்கல்வி, சைவசமயவுணர்ச்சி, ஆலயப்பிரவேசம் முதலான உரிமைகளைக் கொடுத்து உதவிசெய்வது அவர்தம் பெருங் கடமையாகும். அசுத்தமானவர்களை ஆலயங்களுள் விடலாகுமாவென்று சிலர் நினைக்கலாம். ஆகையினுலேயே, ‘திருத்தஞ்செய்து’ என்பதை முதற்கண் குறிப்பிடலாணேன் என்பது அறிக். அத்தாழ்ந்த சாதி யினர்களை ஒப்பும், அவர்களைக்காட்டிலும் அசுத்தமானவர்களும் நம்மவர்களுள் இருப்பதும், அன்னவர்களும் ஆலயதரிசனவிதிகள் அறியாமல் ஆலயங்களுள் நுழைவதும் எவரும் மறுக்கவொண்டுத உண்மைகள். ஆகவே, சைவரில் ஒருசாராராகிய அவர் தாழ்ந்த

வர்க்கு உதவிசெய்வதில் பின்வாங்கலாகாது. அங்குணம் உதவிசெய்தல் அவர்தம் ஒழுக்கத்திற்கும் ஆசாரத்திற்கும் பழுதாகமாட்டாது. அது சைவமக்கள் செய்யவேண்டிய பொதுமக்கள் பணியாகும். அத்தகைய பொதுமக்கள் பணியைச் சிவபரம்பொருள் தனக்கு ஆலயம், அபிடேகம், அலங்காரம், திருவிழா என்றின்னவற்றால் செய்த பணியாக உவந்து ஏற்றுக்கொண்டு, அது செய்தார்க்கு அருள் செய்யும். இஃதே ஆழந்த சிவஞானியர்தம் உட்கிடையாகும். இங்கானில் இந்தியாவில் இத்தகைய சாதியினர்கள் பொருட்டு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் செய்யும் பெரும் பணியை நினைந்துபாருங்கள். தென்இந்திய சைவசுத்தாந்த மகாசபைகளி லும் தாழ்ந்தவர்களை மேலேற்றும் இப்பணி மிக வற்புறுத்தப்படுவ தாகின்றது.

3. சிவாலயங்களுக்கு ஐங்களால் கொடுக்கப்படும் பொருளானது, அவ்வாலயங்களின் தர்மகர்த்தர்களால் தாம் செய்யுங்காரியங்களெல்லாம் எல்லாராலும் மெச்சப்படவேண்டுமென்று ஆரவாரமரக வற்றே செலவழிக்கப்படுவதை நாங்கள் கண்கூடாகக் காண்கின்றோம். ஆகையால், ஆலயங்களின் வருவாய் அவசியமான காரியங்களின்பொருட்டு ஓர் அளவிற்குச் சருக்கமாகச் செலவழிக்கப்பட்டு, எஞ்சிய பொருள் ஏழை மாணவர்களுடைய உலகக்கல்விக்காகவும், சமயக்கல்விக்காகவுமே யல்லாமல், கோயிற் பூசனை புரிவார்தம் சமயக்கல்விக்காகவும் செலவிடப்படுவது நீதியாகும். இந்தியினுக்காக வேண்டப்படுஞ்சட்டம் (Law) ஒன்று விரைவில் செய்விப்பதற்கு ஒரு தீர்மானங்கு செய்வது இம்மகாநாட்டின் கடமையாகும். இதனால் பெருநலம் விளையுமென்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது.

4. சைவசமயப் புத்தகாலயம் ஒன்று தனியே நிறுவப்பட்டு, அதன்கண் சைவசமயத்திற்குரிய பக்திநால்கள், கிரியாதால்கள், ஞானநால்கள் என்ற எல்லா நால்களும் சைவசமய ஆராய்ச்சி செய்வார்பொருட்டு ஒருங்கு தொகுத்து வைக்கப்படுதல்வேண்டும்.

5. சிவபுராணபடனம், சைவப் பிரசங்கம், சைவசமயக் கொள்கையை விளக்கும் துண்டுத்தாள்கள் முதலானவைகளால் பொது

மக்களிடையில் சைவசமயத்தைச் செவ்விதிற் பரவச்செய்யவேண் டியதும் அவசியமாகும்.

6. வேதாந்தத்திற்கு ஸ்ரீ சங்கராசாரியசவாமிகளால் செய்யப் பட்ட பாவியக் கருத்தானது, இக்காலத்தில் விரிந்த அறிவாளர் சிலர்தம் ஆராய்ச்சியால் உலகமெங்கும் பிரசித்தமாக இருக்கின்றது. அஃது அவ்வாறுக, நமது சித்தாந்த சைவசமயம் மிகப் பழமையானதென்றும், இது தென்இந்தியத் தமிழ்நாட்டிற்கே உரியதென்றும், இது அங்கேயே பல நாற்றுண்டுகளாக வேதமுடன் ஆகம உபாடித புராண இதிகாசக் கருத்துக்களைத் தன்கண் கொண்டு வளர்ச்சிபெற்று வாராநிற்கின்றதென்றும், உலகில் ஆங்காங்குள்ள அறிஞரால் ஆராயப்படும் பல பெரிய பொருள்கள் இதன்கண் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்றும் தென்இந்திய நூலாராய்ச்சியாளர்களாகிய நம் சகோதரர்கள் இனிதெடுத்துக் கூறுகின்றனர். இத்துணைப் பேருமைவாய்ந்ததாகிய நமது சமயத்தை இங்குள்ள நண்ணற்றுர் சிலரும் மேலும் மேலும் ஆராய்ந்து, ஏனைய சமயங்களுக்கும் இதற்குமுள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளும், இதனது மாண்பும் உலகத்தில் மேல்நாடுகளில் உள்ள பேர் அறிஞரானும் நன்றாக அறிந்து வியக்கப்படுமாறு செய்யத் தலைப்பட்டுத் தென் இந்திய நூலாராய்ச்சி வல்லுநரை நிறைந்த ஊக்கமுறுத்துவது நன்றாகும். அதனால், நம் சித்தாந்த சைவம் உலகெங்கனும் பரவி உயர்கிலை யடையும். எனவே, பலசமய நனுக்கங்களை நன்கற்ற தாராய் இங்குள்ளார் இதனைத் தம் உள்ளத்தில் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு முபல்வரேல், நம் யாழ்ப்பாணநாடும் பெருமதிப் புடையதாகும்.

சைவசமயச் சீரியர்களே, இவற்றுடன் எனது வரவேற் புரையை முடித்து, நம் உலகவாழ்விலும், பக்தி ஞான காருஸ்ய வொழுக்கங்களிலும் முன்னேற்றமடைதற்குரிய நன்முயற்சிகளை நாம் மேலும் மேலும் மேற்கொள்ள அருள்செய்யவேண்டுமென்று “எல்லாச் சமயமுமா யல்லவாகி, யாது சமயமும் வணங்கு மியல்பதாகி”யும், எங்களால் சிவபரம் பொருள் என்று வணங்கப்படுவதாகியுள்ள ஒரு முழுதற்கடவுளை அயரா அன்பினாலே வழுத்துகின்றேன்.

இனி, எங்கள் வேண்டுகோட்கிசைந்து இம்மகாநாட்டைச் சிறப்பிப்பதற்காக அன்போடு போந்துள்ள சைவத்திருவாளர் பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்களை இம்மகாநாட்டிற்குத் தலை வராயிருந்து, தங்களுடைய முன்னுரையாலும், பின்னர் நிகழவிருக்கும் அரிய பெரிய சொற்பொழிவுகளைப்பற்றிய கருத்துரையாலும், பின்னுரையாலும் எங்களை மகிழ்விக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அவ்வகையெல்லாங் கேட்டுணர்ந்து நாங்கள் பயனுறுவோமாக.

